

i u-lage

Organ for Finnøy Kristelige Ungdomslag

03/03

Påskefeiring

Påskerkonsert
Vakker musikk frå vakre jenter
Side 5

Frå venstre: Gunhild Vignes, Kjersti Rettedal, Magnhild Vignes, Inghild Skeiseid, Arnhild Rake, Anne Marit Fosse, Solveig Kvamsøe og Monica Kutrovac

i rekordfint ver

Felleskap

Påskene er for alle. Den 14. April va og Stikk Innom for alle

side 3

Korsfestelse

På Langfredagsamlingen fylte me Jesus t korset me bibellesning og sang.

side 4

Foringstid

Uten mat og drikke duger helten ikke. Påskefrokost mette godt.

side 6

Vårånn

Traktor, høytrykkspylar og hageredskap. Alt klart for Hygge og hygiene

side 7

Ledar

Tekst: Kåre Vignes

Påskene e øve, og du og du for ein påske me hadde. Strålende sol og blanke sjø, det kunne vel knapt vore bere, iallefall på ver-fronten.

På Langfredag hadde me Stikk innom itte festen på Bethel, cirka 50-60 folk va innom i løpet av kvelden. Eg og Tor Øyvind hadde ansvaret, og for oss blei det ein kveld der me og fekk mimra litt om koss det var i "gamle" dagar. Og gamle dagar for oss e cirka ti år si. Då va Tor Øyvind formann, og styrte ungdomslaget. Mången gode minner dukka opp, og me blei mesten litt nostalgiske der me gjekk og sette opp border og stolar.

Eg og Tor Øyvind snakke om andre ting enn gamle dagar og. Me snakke om at me i ungdomslaget kanskje ikkje heilt vett ka det e å slida med arbeidet. Mången gonger føles det nok slig, når folk ikkje tar ansvar, og der e fleire så står å røyge udforbi enn som e inne på bønnestund itte Stikk Innom. Men når me snakke om ungdomsarbeid så virkeligt slide, e det plasser der ingen kjeme, eller der adle så kjeme kjeme for å laga kvalm. Slig har me det ikkje på Lauvsnes.

Alt går i bølger, og sjå oss. Men når me ser tebage på dei siste ti år så har me ikkje vore ude i ein alvorlige krise der ungdomslaget sin eksistens har vore trua. Det e då me kan snakka om å slida skikkeligt. Eg trur og håbe at me aldri vil komma opp i ein sligein situasjon. Men viss det sko skje, e eg sikker på at der e mången på denne øynå så omtrent hadde sleppt alt dei hadde i hendene og hjelpt ungdomslaget tebars på fødene sko det ble nødvendig. Det e godt å ha ein slig følelse, det gir ein god trygghed.

Eg trur heller ikkje der e någon fare for at ein slig tanke ska ble ei kvileputa – ungdommen på Lauvsnes har nok ein sterk vilje te å villa klara seg uden for meoje innblanding frå "dei vaksne".

Formannshilsen

Tekst: Marianne Ildstad

D e me ei stor åg varm glede eg ser på kalenderen at me e kom t mai måned. At verden rundt meg spire åg gror, gjer humøret ennå bedre.

De aller fleste e garantert enige me meg at påskene va heilt fantastiske?! Solå skein jo kvar ein dag åg Finnøy blomstra opp på sitt beste vis. Sjøl fekk eg DEN sommar følelsen åg nå krible d i magen når eg tenke på at d snart e sommar, sol åg ferie for oss som fortsatt trør rundt i skule korridorar! D ska bli ein fornøyelse d!

Kje d at eg kan klaga... Eg så har minimalt me arbeid i forhold t alle de stakarane som går på Allmenn (for de så kje vett d, så går eg på Kokk, åg der e d så åg sei lide arbeid. E t å anbefala!). Men uansett så e d allti godt me ferie så eg seie aldri nei takk t d!

Men før me kan jubla høgt åg nærmast hoppa åg dansa rundt i fryd, så e der allti ein god del ting som ska gjønåførast, av ork og kav. Lererar gir jo aldri fred, spesielt kje når de bråttom komme

på at de har ein del karakterar å setta igjen! Men me tankane retta mot ferie så går nok d åg på et vis! Må man, så må man!

Så eg vil ønska alle som ska ha tentamenar åg eksamenar i den nærmaste tiå lykke t!! D mesta ordne seg me Guds hjelp! Me han som støttespelar så e me i trygge hender alle i samem! Husk: Han vil oss kun d besta! Bare for å skifta tema, så må eg sei at i den sista tiå har d vore slapt me oppmøte i Ungdomslaget, spesielt på fredagskvellane, någe som bekymre meg litt. Ka gronnen e vett eg kje (de kan jo ver mange), men eg håbe jo selvfølgelig at detta komme seg utøve, for der vil skje møje spennande!

Som dokk nok har merka, og komme t å merka, så e der av åg t någon forandringar i programmet. Detta e bare t å beklaga, men alt lar seg kje ordna allti, åg problemer dokke opp, så d e dessverre lite å gjer me d. Men som regel blir d et elle aent opplegg, så d e bare t å fylla me på plakatane!

Har du någon tips om ting me kan gjer annerledes så e d bare t å sei i fra så ska me ta d i betraktning!

Levert av:

FINNØY VASKAREN

Produsert av:

Kun standard komponenter i styreskap.

Gode referanser.
Kan leveres ferdig montert.

Steinar: 916 99 505 Halvard: 930 21 371

www.finnserv.no

Andakt

Tekst: Øyvind Eggebø

Hadde egentlig tenkt å begynna me ein icebreaker - ein vits elle någe for å løyse litt opp den ansente stemningen... Men eg trur eg droppe d. Kom jysla langt bag i køen den dagen di delte ud humoren ser dokke...

Har lyst t å skrive litt om SYND! Kof-får allti dette "mase" om synd fra tallerstolane?

Jo, syndå e faktisk d einaste så skille oss fra å var lika goe som Jesus! I Guds auer e me perfekte adle samen - utenom syndå då - å d e et ganske stort hinder. Gud e hellige ser du , dvs han tåle kje synd!

Men fordi at Gud elske oss så enormt mōje , tenkte an at an måtte gjer någe så me kje sko gå fortapt, adle me an e så gla i. Derfor lagde an verdens stysste redningsaksjon, han sendte sin einaste sønn - ein del av seg - t jorda for å dø på et kors. Ein henrettelsesmetode så grusomme at t å me romerane avskaffa an ei stonn ittepå.

Jesus tok på seg alle menneskers synd - og for ner i dødsrike i 3 dager - før an sto opp igjen. Tenk på d! Heilt ufortjent, bare av nåde og kjærlyghet fra Gud fekk me denne gaven. D einaste Gud kreve tebage e å få gjengjeldt kjærlygheten sin - at me e gla i an, å trur på an å Jesu død og oppstandelse. Så enkelt e d! Litt for enkelt tenke me ofta, så me streve og kave på for å jobbe oss opp øve himmelstigen. Men ikkje ein av oss e bedre enn någen andre. Kristne eller ikkje kristne. Muslim elle jøde. Ikkje ein!

Men for å hjelpe oss å bli bevart i trua vår på Gud har an gitt oss di 10 bud å mangen andre rettledningar gjonå Bibelen. Han vett godt at me ikkje klare å holla di, men han vil me ska gjer så godt me kan. For an vett at d e d besta for oss, å an vil oss bare godt!

Så oppfordre eg oss alle t å var goe forbilder for andre, for alle har någen så serr opp t di. Tru d eller ei!

Stikk Innom For alle

12. april

Tekst: Gøril Bleie

Eg fekk endeleg karra meg ud stikk innom i sømelege tid. Eg hadde nemleg fått i oppdrag å skriva litt om ka så skjedde på denne kvelden og tenkte at eg måtte få me meg kvelden frå start av.

Litt irritert oppdaga eg at kvelden allerede var i gang då eg ankom lokalet. Ennå mær irriterte blei eg då eg fant ud at det faktisk var siste song det gjekk i.

Hm.. tenkte eg.. Va nesten litt hallflaut si eg liksom sko annmella denne kvelden.. Eg tenkte itte kvart på ka ein pro-

Ellen Eggebø, Silje V. Flesjå og Kristin Spanne sang

Ekteparet Målfrid og Øystein Eggebø
menge seg me ungdommen og trives svært så godt (heila slektå va der jo tross alt..)

Andres Trahaug anklage Jon Kåre Eggebø for å ta alle damene hans

fesjonelle journalist ville ha gjort i min situasjon. Aha!! Han spør sikkert bare dei så faktisk va der. Det gjer eg åg..

Eg fekk itte kvart veda at dette møte va ein del av fellesmødene så gjekk på Finnøy i dei dagane. Talaren for desse mødene hette Erling Lundeby og på denne kvelden snakke han om kossen jorå vår blei te. Møde blei leda ann av Halvard Lauvsnes og me fekk song av Ellen, Silje, Svanhild å Kristin. Dette fekk eg faktisk me meg ein song av.. Å eg kan sei det va heilt vanvittig nydeligt. Englemusikk kalle me slikt!!!

Itte at møte var slutt va det ti for litt godsaker. Øyvind Eggebø kom og serverte oss boller og kaga.. Tippe han har smiske litt me morå når det gjalt bagingå. Det var ganske folt på Lauvsnes bedehus denne kelden. Det var ein go blanding av små og store folk og itte som eg forsto koste folk seg ein heil masse...

Langfredagsamling

18. april

Tekst: Dorrit Vignes

Så va d atter ein gong fest på Bethel. Va i tvil om eg sko gå, men eg kom meg nå ud av dørene t slutt (sjøl om eg hadde tidenes diskusjon me Oddvar om ka eg sko ha på meg).

Då eg kom va d så vidt begynt, å forsamlingen va i full sving me å synga kjente og kjære sangar. D så ellers skjedde va synging, litt snakking å ein laaange tale. Innholde i talen va mye forskjellig, men fekk dessverre ikkje me meg alt for Kjetil si snorking forstyrra litt.

Så kom maden. Dei gode og saftige bedehus-smørbrønå me laks, egg, tomat, eggarøra, gul ost og druer på. Vi-dunderlig mat, som alltid.

Veteranar i aksjon. Tor Øyvind Skeiseid og Kåre Vignes kjørte streng disiplin heile kvelden

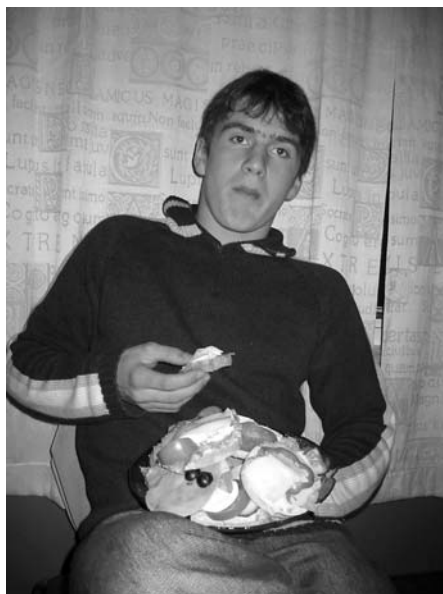
Itte festen va slutt jekk ferden videre te lauvsnos. Der hadde Kåre og Tor Øyvind et opplegg. Veldig bra opplegg forresten. Di leste påskebudskape, å så sang me någen sangar. Mange synes ofta at d e et tetag å ha ansvar på lauvsnos, men Kåre og Tor Øyvind storkoste seg heile kvelden.

Elles minna TØS oss om at me må vera takknemlige for at me har et så fint ungdomslag, å at sjøl om de ser svart ud te tider, så vil ikke ungdoms lage bli lagt ner me d fyssta (eller någe i den duren. Huske ikkje heilt).

Alt i alt va dette ein fine langfredagsamling

Heldigvis klarte någen å skru av lyden på pianoe før Oddvar Vignes fant d..

Lars Reilstad forsyne seg godt av den tradisjonelle bedehusmaden

Colgatesmile sitte perfekt på Svanhild Eggebø Spanne

Påskekonsernt

19. april

Gunhild og Magnhild Vignes hadde samla venner frå Bibelskolen i Oslo t konsert for oss

Tekst: Marie Lunde

Det va kanskje ikkje heilt fullt i benkene då det blei holle konsert i kjerka her ein lørdagskveld. Vignestvillingane, Gunhild og Magnhild, med andre musikalske venner, stod for programmet.

Dei åtta jentene spelte og sang selfølgelig skrekkelig bra. Far min påstod til og med at dei sang sjustemt, og va svært så

begeistra når han kom heim. Fleire forskjellige sengar blei framført ved hjelp av fiolin, djembe (tromme) gitar, bass, piano, tverrfløyta, trompet, dans og sang.

I begynnelsen va det litt tvil blant publikum om de va ein klappekonsert, og klappingå satt litt langt inne. Dette blei heldigvis bedre utøve kvelden, og ein slappte meir av i kyrkjebenken. Eg gjorde sjølv eit oppriktig forsøk på å finna ei behagelig stilling.

Det var ein allsidig konsert med varierende innslag, og det va slettes ikkje kjedelig! Jentene framførte alt frå moderne kristen musikk te gamle salmer. Me fekk og verr med på fleirstemt allsang.

Det va både fint og behagelig å verr i kjerka denne kvelden. Eg håpe det vil bli fleire slige kveldar så andre òg kan komma å hørre, så kan me fylla opp alle benkene!

Anne Marit Fosse (sang)

Kjersti Rettedal (kornett, sang, djembe) og Arnhild Rake (fløyte, sang)

PåskeFrokost

20. april

Tekst: Kjell Morten Eggebo

Sundag 20/04 var det igjen for den årlige Påskefrokosten.

Eirik hadde påteke seg jobben med å finna folk til å ha ansvar, men hadde (ikkje uventa) gløymt å gjera det. På grunn av det enda han opp med å laga til heile greia sjølv, noko han gjorde på ein svært så imponerende måte. Presis klokka åtte var alt klart til ein særdeles

Overflod...

velsmakande frukost med juice, mjølk, kaffi, rundstykker, brød og masse godt pålegg. Brødet var til og med heimelaga av kongsviken sjølv grunna at gamle fru kongsvik hadde påstått at han ikkje hadde kjøpt nok rundstykker. Den påståa viste seg etterkvart å vere litt usann sidan det var over 20 rundtykker, og ca et av to brød igjen då dei rundt 30 oppmøtte hadde ete seg mette.

Etter maten song me nokre flotte påskesongar, før turen gjekk til kyrkja og påskemorgengudsteneste.

Marie Lunde. (Spaltefyll)

Kokken sjøl - Eirik Kongsvik.

Tor Øyvind Skeiseid hadde me seg dattera Edle på påskefrokosten.

Oddvar Vignes gjorde sitt for å underholda dei aller yngste. Her me Elin Vignes Flesjå.

Hygge og hygiene

26. april

Denne dagen gjorde tri mannfolk tri mannfolkting rundt bedehuse på Lauvsnes. Trappå blei spylt, skråningen rydda og søppel fjerna. Kvinnfolkå så sko gjer kvinnfolkting inne kom aldri. Derfor blei d heller ikkje vaska någe...

Øyvind - traktor og søppelansvarlig

Henning - spyleansvarlig

Kristoffer - hageredskap og pizza ansvarlig

Koffe Finnøy suge!!

Leserinnlegg: Oddvar Vignes

Høsten 1996 va ei velsigna ti for meg. Eg satt på båten, eg va på vei vekk fra den plassen eg likte minst på jord, Finnøy. Lettelsen av å veda at eg aldri, aldri meir sko bu på den hevdaloktande little holmen, gjorde at eg smilte både på utsiå og innsiå av mitt fagre legem.

Eg va på vei te grimstad, på videregående, og eg hadde isje tenkt meg på heimebesøk på ei stund.

Eg merka itte to tri år i grimstad at eg faktisk gleda meg litt te å komma heim. Eg likte fortsatt isje øya, sko fortsatt aldri bu der, men nogen av folkå, dei va

isje så galne lenger. Eg reiste i millitæret, på permene va eg meir i Grimstad enn på finnøy, men eg kjente at de blei kjekkare å kjekkare å væra på finnøy. Te slutt så fant eg ud at eg kanskje sko flytta heim litt, bare for ett år, sånn at eg kjente ein del folk når eg va 40 og kom heim på besøk fra sørlandet der eg bodde og jobba. De blei ett skjebnesvangert valg.

For ka skjeddte? Jo, eg begynte å bli gla i Finnøy! Faktisk, oppriktig glad av å væra på Finnøy. Eg syns ungdomslage og stikk innom va heilt topp! Eg likte folkå på øya, særlig Kjetil Ingebretsen, som eg fant ut va noge av de besta så finnøy har produsert av folk. De va på grenså te irriterande å merka at de va sje finnøy de va noge gale me før, de va faktisk meg.

Eg flytta te byn, me stadig unge hr Bleie, men kvar helg, av og te te irritasjon for mine venner, så reiste eg heim te finnøy å stikk innom. Eg va blitt skikkeligt, skikkeligt heimkjær..

Nå sitte eg i oslo. Eg har budd her i snart ett år. Eg har de bra i oslo, eg har ett bra sosialt nettverk, eg har de travelt men kjekt. Aligavell så glede eg meg lenge i forvien te eg ska te finnøy, og grue meg kvar gong eg ska te oslo igjen. Eg føle eg kan flytta kor eg vil i verden, ha de så kjekt de e fysisk muligt å ha de, å aligavell ha lyst å flytta te den hevdaluktane forblåste littla øynå.

De e derfor eg syns finnøy suge, fordi eg kan flytta vekk fra finnøy, men eg kan aldri flytta finnøy ut av meg.

El Toro retter spøkelyset mot:

Våryrhet

Leserinlegg: Tore Sevheim

Ute synger fuglene, trærne har blitt grønne og solen kom tilbake. På stikk innom plystrer Kristoffer, Kjetil grønn av misunnelse og Karianne hjemme. Det er vår på stikk innom, og våryrheten er større enn noen gang.

En helt vanlig søndagstur med bil rundt Finnøy, kan gi småglimt av hva du har i vente utover våren. I det du runder Steinnesvågen passerer du en nypolert golf, klar til aksjon. Klar til å rykke ut på kort varsel, for her gjelder det å komme tidsnok til åstedet. Stangelang, som vanligvis hekker hjemme hos foreldrene sine, har nå fløyet på langtur uten småjenter i baksetet. Fra å være en puslete hakkespett som bygger hus og garasjer, skal han nå forvandles til en aggressiv og sint måke. Kysten skal forsvares, men iblant er han hjemme igjen, og da er Stangelang på vakt og småjentene kan igjen florere i baksetet på den nystelte golfen.

Ut over Sevheims-sletta begynner det å bli farlig og det gjelder å passe på når en liten mus skal ut å gå. Her må du passe på for landeveislabber som lusker bak hver en transformator og postkasse, som er klar til å labbe deg til steinalderen. Ingen kan føle seg trygg, verken han eller hun, verken mann eller hund. Ingen er fritatt fra Syltelabbens våryrhet og han slår til når du minst venter det. Så jeg vil foreslå nye regler på stikk innom, gå aldri alene og lytt til (erfarne?) kamerater av Syltelabben.

I Reilstad distriktet er det observert stort forbruk av rulletobakk, wunderbaum, kaffe og andre hARRY utstyr til store kjøretøy. Traktorgjengen har tydeligvis tenkt seg ut på langtur i år, og kommer nok sent hjem. Det kribler i bena og de har dårlig tid, for de har mye å gjøre, men det blir vel helst med snakket akkurat som før.

Du kjører fort forbi de mange traktorene i området, med mindre de kjører midt i veien. Svak lokkende plystring høres plutselig i fra horisonten når traktorduren har løyet, og du klarer ikke å la vær, du må en tur oppom Hauskje. Ett lite hybelharem åpenbarer seg på toppen og ligger å speider ut over den lille innsjøen. Her er det fest hver kveld til langt på natt med dans rundt juletrete, og en yndet møteplass for enslige kjekke menn når de ikke ser musikkvideoer i kjelleren på Sevheim. Så tar du turen innom haremet, så i alle fall husk å kle godt på deg, for du kan fort ende opp ute og se inn.

Nedover mot Judaberg er alt nesten som før. Fortsatt står biler fra andre verdener parkert side om side på kaien, men iblant treffer du noe så uvanlig som en lykkelig mopedist. Nei, det er ikke Pippijollen, men den ellers så melankolske Anders som er ute på vift. Dessverre blir det for mistenkelig og oppsiktsvekkende å følge etter en moped som går i 40kmt, så vi får nok aldri vite hvor den glade mopedist skal hen, men må bare fortsette utover mot stikk innom. Følger du forresten godt med nede i grøftekanten, så kanskje får du med deg en lykkelig ung Eggebø og hans enda yngre "frue".

På mjølsnes var det rene lykkeland, der du kunne få i både pose og sekk, eller to fruer i en smekk. Dessverre i disse vartider så har fuglene for lengst fløyet og redet nesten tomt. Igjen sitter Camilla og Marie som er på besøk og venter spent på, tja, hvem vet, kanskje en lykkelig mopedist?

Turen videre til Trulsistan vekker minner fra svunne tider, for Trulsistan har hatt sin storhetstid i sommer med full fest hver kveld, men mye utsatt for labber. Nå er halve besetningen borte etter pilgrimsferd i fra Hauskje. Igjen sitter en liten søster og venter på rytter til moped. Kanskje en vakker dag så kommer han frem...

På vei hjem, når en tror en har sett alt, står tre fortapte 9 klassinger i veien og ser fortapte og våryre ut i blikket. I en slik desperat situasjon er det ikke annet å gjøre enn å få varslet tilfellet slik at Stangmobilen kan rykke ut jo før jo heller. Her er det ingen tid å miste. Jeg tror det gikk bra og at de kom seg "trygt" hjem, men det kan du kanskje lese om i neste nummer...

MiniPortrettet

Tekst og Foto: Camilla Mjølshnes

Navn: **Kjetil Sevheim**

Alder:
20 år

Sivil status:
**Passelig
ensom**

Bosted:
**Harstad/
Finnøy**

Koss går d me deg i militere?
D går fint. Har ikkje så lange ti ijeen, så d går bra nå.

Savne du ikkje ungdomslage?
Jo, selvfølgelig!

E d någe du vil sei e spesielt bra?
Eg syns d e flott at ungdomslage har holt ud i så mången år! Å at di klare samla ungdommen ennå. D e heilt unikt, og utroligt bra.

Någe så konne vore bedre?
For min egen del syns eg d kone vore litt merr kristelig. Men d hadde nok ikkje fenga ungdommane så møje, så d e nok best sånn me har d nå.

Kopiert hjå:

BYGGMAKKER Ladstein

Fordi det lønner seg!

NORBOHUS Ladstein Bygg as

Tenk nytt - Bygg i Finnøy!